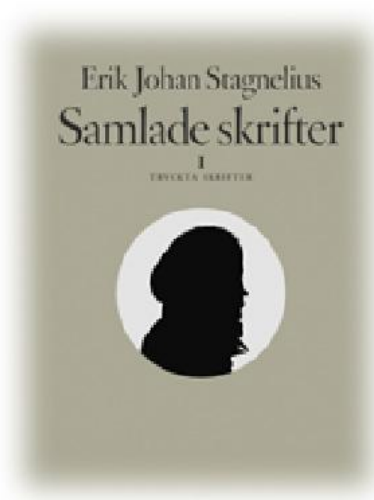

Erik Johan Stagnelius och gudsnamnet

Erik Johan Stagnelius (1793-1823) var svensk poet och författare som använde gudsnamnet Jehova i dikten "Vårsång" 1817 (ingår i Samlade skrifter I)

Vårsång.

På gyllene skyar å nyo Du kommer, o Vår!
Förbi äro molnen, förbi äro stormarnes dagar.
Se skördarne knoppas, se fruktträdet blommande står
Och turtur'n så ömt i de susande lundarne klagar.

Med kärlek på Jorden, från himlarnes eviga höjd,
Guds Dotter, den strålände Solen, nu fäster sitt öga.
I brudliga smycken Naturen sig kläder med fröjd
Och möter den kraft, som beströmmar dess sköt från det höga.

Nu lofsjunger skogen, nu ängarne blomstra och le,
Små Änglar i dällderna leka med fläktande vingar,
Ljuft lindarne susa och blommorna vällukter ge
Och frälsade Andarnes chorsång ur böljorna klingar.

Att kärlekens under, o Människa! fröjda din syn,
Med vörndnad af dig den grönskande marken beträdes!
De himmelska flyttat till jordrunnen neder ur skyn,
Jehova är sjelf i sitt heliga Tempel tillstädes.

I Templet, Profeter! med ångande rökelsor gån
För honom, som är, som har varit, som evigt skall blifva,
Och följde af tusende röster Er gullharpa slån
Att genljud däraf de odödliga fjällarne gifva!